

1793 1ste Beh. af Lovudf. om Vederl. for Contoitrudgifter til forskjellige Rettsbetjent=Embeder. 1794

almindelig Foranstaltning ville derfor ikke let kunne tænkes iværksætte i en nær Fremtid. En anden Sag er det, at enhver Minister for sit Vedkommende ved de enkelte Arter af Sager, der maatte komme for, kan tage under Overveelse, om der ikke paa det eller det Punkt kunde gjøres Noget til at formindske Skriveriet og Forretningernes Mængde. Forresten maa jeg dog ogsaa allerede her tillade mig at gjøre den Mobbemærkning, at jeg ikke deler den Anskuelse, der saa ofte udtales, at der skrives alt for meget, og at Alt, hvad der bekyndtgjøres og resolveres, gaaer igjennem for mange Led. Jeg troer, at en stor Deel af dette Skriveri har sin ligefremme Berettigelse derved, at det er af Bigtighed, at man paa de forskjellige Trin af Administrationen er underrettet om, hvad der er passeret.

Jeg maa maaffee endnu gjøre en Bemærkning til den ærede Landstingsmand fra Ribe (Nielsen), forsaavidt han omtalte, at han havde været i Besiddelse af forskjellige Oplysninger med Hensyn til Contoitrholdsudgifterne ved de to Embeder i Ribe Amt, hvorom der her er Spørgsmaal, og at han havde meddeelt disse Oplysninger til Udvalget i det andet Thing, men at han ikke havde sporet nogen Virkning deraf. Jeg skal tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at dette vel tildeels netop hidrører deraf, at det, som sagt, ikke er en naturlig Opgave for enten det ene eller det andet Thing at foreslaae nogen Forhøielse af de Summer, der ere blevne begjærede af Regjeringen. Det vilde derfor vistnok ogsaa have været meget heldigt, om disse Oplysninger, forsaavidt de da indeholdt Andet, end hvad der i sin Tid var blevet meddeelt Regjeringen, først vare blevne overleverede til denne, som jo havde den naturlige Opgave, hvis den dcefter fandt sit eget Forslag for ringe, at komme med en Begjæring til Thinget om en Forandring i det eengang Foreslaaede.

Tobiesen: Da jeg navnlig for fremhævede Spørgsmaalet om, hvorvidt en anden Forretningsfordeling ikke kunde være til nogen Gjælp, saa skal jeg begynde med at udtale,

at jeg er fuldkommen enig med den høitærede Minister i, at der hersker en meget høj Grad af Uidsærelse netop med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvormeget der bør skrives; der er selvfølgelig mange Skrivelser, der ere nødvendige i Administrationen, uden at man derfor kan sige, at selve den paaagjældende Sag i og for sig er bragt meget videre frem ad den Vej. Derpaa gif selvfølgelig min Henvendelse til Ministeren heller ikke ud, thi det er Noget, som er nødvendigt for at holde Rjæden i Administrationen nogenlunde i Orden. Naar den høitærede Minister sagde, at det var naturligt, at Thingene ikke nogensinde forøgede de foreslaaede Contoitrholdsvederlag, saa er dette — forekommer det mig — ikke det, hvorpaa det kommer an, men Spørgsmaalet er egentlig kun, om Regjeringens Ekjon altid maa ansees for at være saa forkeert og saa meget for høit, at man bør gaae nedad. Det er jo dog saare naturligt, at der, naar der skal skjønes om det Slags Ting, ligesaavel kan skjønes opad som nedad. Der er aabenbart ikke nogen Nødvendighed for, naar man skal skjøne over en Bevilling — og den høitærede Minister omtalte vistnok med Rette de heromhandlede Bevillinger, som beværende paa et Ekjon — at Ekjonet da altid skal gaae i nedadgaaende Retning. Det klager jeg imidlertid ikke over, ligesaalidt som jeg paa nogen Maade har villet berøre Størrelsen af de i nærværende Sag fastsatte Contoitrholdsvederlag. Jeg har kun, idet jeg omtalte, at Regjeringen ikke var istand til nogensinde at hærde sit Ekjon her i Thingene, idet Beløbene altid bleve nedsatte og aldrig gif igjennem, anseet det for rigtigt at gjøre den Hensigt, om der ikke var Grund til, forsaavidt det laa i Regjeringens Magt, at hjælpe paa den nedadgaaende Retning af Contoitrholdsansættelserne ved den af mig antydede forandrede Forretningsfordeling. Den høitærede Minister htrede, at man ikke paa en Gang kunde faae en saadan Forretningsfordeling, men at den maatte skee successivt gennem de enkelte Love, der udkom, hvis jeg da forstod den høitærede Minister ret. Jeg skal